

РЕШЕНИЕ

№ 25331

гр. София, 23.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в публично заседание на 04.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **5071** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК, вр. чл.13, ал.9 от ЗЕ, образувано по жалба от Б. Е. Д. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] тел. № [ЕГН], срещу Решение № Ж -347/08.04.2026г. на КЕВР, с което на основание чл. 22, ал.1 и ал.7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката, е прекратено производството по жалба с вх. №Е-11Б-00-8/13.02.2026г., подадена от Б. Е. Д. срещу „Топлофикация София“ ЕАД, поради неоснователност.

С жалбата се иска отмяна на решението на КЕВР като незаконосъобразно.Посочва се, че във връзка със заявление от И. за закриване на партида, жалбоподателят е вписан като титуляр на партида с № 4000412 502 и така задълженията за заплащане на сметките са прехвърлени на негово име.Служителите на „Топлофикация София“ ЕАД вземали страна по междуличностен въпрос, прехвърляйки едностранно партидата на имота на името на жалбоподателя.Съгласно нотариалния акт И. имала учредено вещно право на ползване/ учредено върху дарените на децата им S ид.ч. от имота/ и според чл. 57 от Закона за собствеността като ползвател само тя била длъжна да заплаща разноските, свързани с ползването на жилището. И. е била титуляр на партидата и не е преставала да бъде потребител на топлинна енергия, като реално обитавала имота. В нарушение на Закона за енергетиката, топлофикационното дружество приело, че след като жалбоподателят е собственик на S ид. част от имота, това е достатъчно основание бъде клиент на „Топлофикация София“ ЕАД. Иска се отмяна решението на КЕВР и връщане на преписката за ново разглеждане от административния орган.

В с.з. жалбоподателят Д. се явява лично и поддържа жалбата. Посочва, че той е поел ангажиментите за всички останали сметки, а за майката на децата, а именно С.И. останало само

задължението да заплаща сметките за „Топлофикация София“ ЕАД. Представя писмени бележки. КЕВР, в нарушение на чл. 57, ал.1 от Закона за собствеността и на чл. 153, ал.1 от Закона за енергетиката, е приел че качеството на собственик на S идеална част от имота на жалбоподателя е достатъчно основание за автоматично откриване на партида на името на жалбоподателя. Липсвало волеизявление и съгласие от страна на жалбоподателя за откриване на партида на негово име. КЕВР е постановила решението си и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, при неизясняване на фактическата обстановка по случая, въпреки задълженията си по чл. 35 от АПК. Освен това, решението на КЕВР е издадено при липса на мотиви/ чл. 59 ал.2 т.4 от АПК/, тъй като административният орган е възпроизвел твърденията на монополиста, без да даде правна оценка на собственост и право на ползване в контекста на разглеждания казус с партидата, чийто титуляр е променен. Иска се отмяна. Претендират се разноски.

В с.з. ответникът- КЕВР, се представлява от юр.Д., който оспорва жалбата, като е намира за неоснователна. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Ответникът, чрез юр.Н., представя писмени бележки. В същите посочва, че е безспорно установено по делото, че жалбоподателят е собственик на S идеална част от имота, находящ се в [населено място], ж.к. „Л.“, [жилищен адрес]. Посочва, че съгласно чл. 153, ал.1 от ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия. Самият факт, че жалбоподателят е съсобственик на имота е достатъчен за това, да има качеството на клиент на топлинна енергия. Ирелевантно е дали същият обитава имота или не, доколкото не е налице законова пречка титуляр на конкретната партида да бъде, както собственикът на идеална част, така и вещният ползвател. Видно от становището на „Топлофикация София“ ЕАД, топлофикационното дружество изрично е посочило, че както жалбоподателят в качеството си на собственик на 1/2 идеална част, така и С.И., в качеството си на ползвател на S идеална част от имота, са клиенти на топлинна енергия за въпросния имот, като всеки от тях следва да отговаря за S от сумите. Иска се жалбата да бъде отхвърлена.

В с.з. заинтересованата страна - „Топлофикация София“ ЕАД, се представлява от юр.Т., който изразява становище за неоснователност на жалбата и заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП не изпраща представител.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Съгласно приложения нотариален акт № 200/08.04.2015г., дело 160/2015г., С. И. дарява на децата си Т. и З. S идеална част от недвижим имот находящ се в [населено място], ж.к. „Л.“, [жилищен адрес], като дарителят запазва за себе си пожизнено и безвъзмездно правото на ползване върху даряваните идеални части.

Не се спори и жалбоподателя заявява, че той е съсобственик на S идеална част от въпросния апартамент.

В Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е постъпила жалба №Е-11Б-00-8/13.02.2026г. от Б. Е. Д., срещу „Топлофикация София“ ЕАД.

Жалбата до КЕВР е относно твърдения за служебно открита партида на жалбоподателя в „Топлофикация София“ ЕАД, без Д. да е подавал заявление и без да е запитан или предварително информиран за това в нарушение на Закона за енергетиката и и Наредбата за топлоснабдяването. Искането към КЕВР е било за съдействие и разрешаване на проблема относно откритата партида. Жалбоподателят е твърдял пред Комисията, че на 15.01.2026 г. е получил писмо, от

„Топлофикация София“ ЕАД, с което е информиран, че е вписан като титуляр на партида с № [ЕГН] във връзка с постъпило заявление в дружеството от жената, с която е съжителствал на семейни начала С. И.. В резултат на това действие партидата със съответните задължения е прехвърлена на името на жалбоподателя.

На основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, постъпилата в Комисията жалба е изпратена до „Т. С.“ ЕАД за извършване на проверка, като е посочено в седемдневен срок да се даде становище от топлофикационното дружество.

В тази връзка от „Т. С.“ ЕАД е изпратено становище в Комисията, в която е посочено, че през месец декември 2025 г. в деловодството на дружеството е постъпило Заявление за закриване на партида с вх. № Г-23450/04.12.2025 г., подадено от С. И.. Към заявлението са били приложени копия от документи, а именно:

- Нотариален акт за покупко-продажба от 08.04.2015 г., за прехвърлянето на S ид.ч. от процесния недвижим имот, в който се продава половината имот на жалбоподателя Б. Д.;

- Нотариален акт за дарение от 08.04.2015 г. за прехвърлянето на S ид. ч., в който И. дарява на децата си половината имот, като си запазва правото на ползване върху дарената 1/2 ид.ч.

Въз основа на заявлението и приложените документи партидата на горепосочения имот е променена на името на Б. Д., като за извършените актуализации той е уведомен с писмо изх. № Г-264/08.01.2026 г.

Съгласно чл. 153, ал. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ) всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия.

Посочено е, че предвид гореизброените документи С. И. и Б. Д. са клиенти на топлинна енергия за горепосочения имот съразмерно на посочените идеални части.

Всеки от двамата, макар и в различно качество, според „Т. С.“ ЕАД, следва да отговаря за заплащането на S от сумите - Б. Д. като собственик на S ид. ч. , а С. И. като титуляр на вещно право на ползване учредено върху дарените на децата им S ид. ч..

Без значение е, според становището на топлофикационното дружество, фактическото обитаване на жилището, доколкото облигационната връзка на лицата (независимо дали са собственици или вещни ползватели) възниква по силата на закона, който им вменява задължението да заплащат сумите за потребена топлинна енергия. Не е пречка титуляр да бъде както собственикът на идеална част, така и вещният ползвател, доколкото партидата, която е открита служебно от страна на дружеството, има единствено вътрешно счетоводно значение.

С оглед на извършения анализ към момента нямамо да бъдат предприети действия по промяна на титуляря на партидата. В случай на предоставяне на допълнителни документи, ще се извърши повторна проверка по случая.

Изготвен е Доклад от дирекция „Електроенергия и топлоенергетика“ с вх. № Е-ДК-457/06.04.2026 г, като е приложен и проект на решение.

С оспореното Решение № Ж -347/08.04.2026г. на КЕВР с което е прекратено производството по жалба с вх. №Е-11Б-00-8/13.02.2026г. подадена от Б. Е. Д. срещу „Топлофикация София“ ЕАД, поради неоснователност. Решението е взето от Комисията в състав „Енергетика“ с три гласа „за“, от които двама члена на Комисията със стаж в енергетиката.

КЕВР също като топлофикационното дружество е приела, че съгласно чл. 153, ал. 1 от ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия.

Предвид представените документи С. И. и Б. Д. са клиенти на топлинна енергия за

горепосочения имот съразмерно на посочените идеални части. Всеки от двамата, макар и в различно качество, следва да отговаря за заплащането на S от сумите - Б. Д. като собственик, а С. И. като титуляр на вещно право на ползване. Без значение било фактическото обитаване на жилището, доколкото облигационната връзка на лицата /независимо дали са собственици или вещни ползватели/ възниква по силата на закона, който им вменява задължението да заплащат сумите за потребена топлинна енергия. Не е пречка титуляр да бъде както собственикът, на идеална част, така и вещният ползвател, а партидата, която е открита служебно от страна на дружеството, има единствено вътрешно счетоводно значение. В този смисъл, твърденията, изложени в жалбата, че служителят от „Топлофикация София“ ЕАД закрил партидата за топлинна енергия на С. И. и открил такава на името на жалбоподателя е направил това в нарушение на Закона за собствеността и Наредбата за топлоснабдяването, са неоснователни, е прието в оспореното решение на КЕВР.

По делото са приети документите от административната преписка и изисканите от съда.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в оспорването оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 13, ал. 9 ЗЕ, пред надлежен съд и от активно легитимирано лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което се явява допустима за разглеждане.

Разгледана по същество е неоснователна.

Решението е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при липса на съществени процесуални нарушения. Оспореното по настоящото дело решение е взето на закрито заседание на КЕВР в състав „Енергетика“ при наличие на изискуемия кворум и мнозинство. С оглед на това, то е издадено от компетентен орган в предвидената от закона форма, като е спазена процедурата по Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката и не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. КЕВР е разгледала и обсъдила всички изложени в жалбата оплаквания, извършила е необходимите проверки и е взела мотивирано решение относно нейната основателност, като възраженията в обратен смисъл на жалбоподателя са неоснователни. В тази връзка, оспореното в настоящото производство решение е взето на закрито заседание на КЕВР в състав "Енергетика", с три гласа „за“, от които двама члена на Комисията със стаж в енергетиката. Съгласно чл. 13, Комисията разглежда и решава въпросите, свързани с регулиране на бизнес плановете и цените в енергетиката и на В и К услугите и постъпилите жалби в два състава, единният от които е състав "Енергетика", който включва председателя и членовете със стаж в областта на енергетиката. Комисията се произнася с мотивирани решения, които са индивидуални или общи административни актове. Решенията се приемат с мнозинство повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав, от които поне един от членовете със стаж в енергетиката – при упражняване правомощия на комисията в енергетиката В случая решението е взето на заседание на Комисията в състав "Енергетика" в присъствие на председателя и 2 членове на комисията със стаж в енергетиката. Т.е. заседанието е проведено от компетентния състав, заседавал при наличие на изискуемия по чл. 13, ал. 1 от ЗЕ кворум, а решението е постановено при наличие на предвиденото в чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ мнозинство. С оглед на това, то е издадено от компетентен орган в предвидената от закона форма. В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и

процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в Наредба № 3, по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката – Наредба № 3 .В случая, изискванията на Наредба № 3, съгласно чл. 142 и следващите са спазени. Изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието и процесното решение, съгласно чл. 145 от Наредба № 3. Съгласно чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката, както е процедира в случая.

Решението е и материално законосъобразно.

Не е спорно, че жалбоподателят е собственик на 1/ 2 ид.ч. от процесния имот, S ид. ч е собственост на децата им, а С. И., като дарила на децата им S идеална част от имота, запазила за себе си пожизнено и безвъзмездно правото на ползване върху дарените идеални части. Съгласно чл. 153, ал. 1 от ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия.

Нещо повече, с Решение № 5 от 22 април 2010 г. по конституционно дело № 15 от 2009 г., К. съд отхвърли искане на омбудсмана на Република България за установяване на противоконституционност на чл. 153, ал. 1 и 6 от ЗЕ. В мотивите на Решението е посочено, че: "Разпоредбите на чл. 153, ал. 1 и 6 от ЗЕ изпълняват конституционните изисквания да защитават правата на потребителите за ползване на топлинна енергия. Сградната инсталация е обща част по смисъла на ЗЕ, Закона за собствеността и Закона за управление на етажната собственост и всички собственици и носители на вещни права следва да се считат за потребители и да поемат ползите и тежестите, свързани с употребата на общата вещ". Правото на част от собствениците да не ползват топлинна енергия за отопляване на индивидуалните си имоти не налага на извода, че не следва да заплащат топлинна енергия, защото освен собственици и титуляри на вещни права на конкретни имоти, те са съсобственици на сградната инсталация и на общите части в сградата и следва да поемат припадащата им се част от разходите за топлинна енергия, свързани с тях и в този смисъл е решението на КС. Гражданите имат правото да преустановят подаването на топлинна енергия към имотите си, но те остават потребители на топлинна енергия за общите части на сградата - етажна собственост и на отдадената от сградната инсталация, която също е обща част / чл. 153, ал. 6 от ЗЕ/. Т.е. собствениците / какъвто е жалбоподателят/ на недвижими имоти, дори в хипотезата на чл.153 ал.6 от ЗЕ остават клиенти за топлинната енергия/ отдадената от сградната инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата/.

Неоснователни са претенциите на жалбоподателя, че той не следвало да фигурира като клиент на „Топлофикация София“ ЕАД и това е така, защото той е собственик / притежава S ид.ч. от имота/.

В становището си топлофикационното дружество е уточнило, че партидата, открита служебно от страна на дружеството, има единствено вътрешно счетоводно значение.

Топлофикационното дружество е посочило в становището си по преписката и че всеки от клиентите отговаря за заплащането на S от сумите – жалбоподателят Д. е клиент, т.к. е собственик на S ид. ч. от апартамента, а И. е клиент, т.к. е титуляр на вещно право на ползване, понеже, като е дарила на децата им своята S идеална част от недвижимия имот, е запазила за себе си пожизнено и безвъзмездно правото на ползване върху така дарените идеални части.

Въпросите относно това в какво съотношение се дължат сумите, които са поставени от „Топлофикация София“ ЕАД в становището им по преписката, както и претенцията на

жалбоподателя, като собственик на 1/2 ид.ч, че ползвателят с вещното право на ползване, учредено върху дарените на децата им S идеални части от имота, следвало да заплаща всички суми към топлофикационното дружество /с цитиране на чл. 57 от Закона за собствеността/ не подлежат на разглеждане от КЕВР и от административния съд, тъй като са от гражданскоправно естество.

Това което КЕВР, съобразно своята компетентност е дължала да разгледа, и го е сторила надлежно, е дали жалбоподателят, съобразно разпоредбите на Закона за енергетиката, е следвало да бъде третиран като клиент на топлофикационното дружество, и което служебно е разкрило партида на клиента си. Законосъобразно КЕВР е отговорила положително, предвид цитираната разпоредба на чл. 153, ал. 1 от Закона за енергетиката, която третира като клиенти собствениците на имоти в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или нейно самостоятелно отклонение, след като жалбоподателят е собственик на S ид.ч. от въпросния жилищен имот в [жк]в [населено място]/ има и право да го ползва, в разглежданата хипотеза, съвместно с вещния ползвател, който има учредено право върху дарените на децата им 1/2 ид. ч./.

По изложените съображения съдът приема, че оспореното решение на КЕВР е законосъобразно и жалбата срещу него следва да се отхвърли.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателят остават направените от него разноски. Ответникът своевременно претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което с оглед изхода на делото, жалбоподателят следва да му заплати такова, съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл. 144 от АПК, в размер на 200 лева, равняващи се на 102,26 евро. На заинтересованата страна следва да бъдат присъдени своевременно поисканите разноски, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, за юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София-град, III отделение, 81 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба от Б. Е. Д. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] тел. № [ЕГН], срещу Решение № Ж -347/08.04.2026г. на КЕВР, с което на основание чл. 22, ал.1 и ал.7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката, е прекратено производството по жалба с вх. №Е-11Б-00-8/13.02.2026г., подадена от Б. Е. Д. срещу „Топлофикация София“ ЕАД, поради неоснователност..

ОСЪЖДА Б. Е. Д. с ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране разноски по делото в размер на 102,26 евро за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Б. Е. Д. с ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на "ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ" ЕАД с ЕИК[ЕИК] разноски по делото в размер на 102,26 евро за юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл. 211, ал. 1 АПК.

СЪДИЯ: